

[0616]

FEN BEIDE' IG'

Yn in noat op side 46 fan *Us Wurk* fan dit jier komt Teake Hoekema noch ris werom op myn ynterpretaasje fan 'fen beyde' ig " yn it fers *Tjesck-moars see-ængste* fan Gysbert Japicx (sj. *It Beaken* 43 (1981) s. 210-211) en freget: 'Moat 'ig'' dêr perfoarst 'wâl' betsjutte en kin 'fen beyde' ig'' net ienfâldich 'fan/oan beide kanten' wêze?'

Myn antwurd is dat op it plak dat ik dêrfoar op it each haw, it Reaklif, neffens myn betinken de betsjutting 'wâl' better past. Eins haw ik dat al besocht dúdlik te meitsjen yn myn foarich artikel mei arguminten dy't ik hjir net herhelje sil. It hâldt ek ferbân mei H. syn folgjende opmerking dêr't er yn skriuwt: ' Tjesck-moar sjocht ommers rjocht foar har de see en oan wjerskanten it lân.' Dat lêste betwifelje ik. As jo op it Klif fansiden sjugge, dan sjugge jo it lân net, mar wol oan beide kanten (fan josels) de seedyk. Om sawol de see as it lân sjen te kinnen moatte jo in posysje ynnimme as de Stiennen Man by Harns, dy't rjucht foar him de seedyk sjucht en fansiden see en lân. Dêrom stiet yn *It Heitelân*: 'Dêr't de Stiennen Man syn eagen stoarje lit oer fjild en strân.' Mar Tjesck-moar sjucht 'de See ijn sijn Tuwt' en kin dêr dan ek de beide iggen sjen, t.w. dy fan ús Fryske kust en dy fan West-Fryslân en it silhouet dêrefter. Hja kin dêrwei de oarlochsskippen út Inkhuzen wei fan wâl stekken sjen.

By dit "igge"-wearjen wol ik it litte.

Aldemardum, aug. 1984

W.T. Beetstra